

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο ΠΡΪΓΚΪΨ ΤΗΣ ΣΑΞΩΝΙΑΣ

ΔΙΑΨΕΥΑΘΗ ΤΟΝ ΕΛΥΤΟΝ ΤΟΥ

ΥΠΟΤΑΓΗ ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟΝ

ΑΝΟΗΤΟΙ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑΙ

ΡΩΜΗ, 12 Δεκεμβρίου.

(Ιδιαίτερα δημοσίευσις τοῦ συντάκτου μας).

«Ο Πρίγκιψ Μαξιμιλιανός τῆς Σαξωνίας, ὁ ὁποῖος τόσῳ τὸν ὀδυρόν ἐξήγγειρε διὰ τοῦ γνωστοῦ ἀρθροῦ του περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν, ἐνῶ εἰχε τὴν θέλησιν ἐν ἀρχῇ νὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν, θραυκτικῶς πιεσθεὶς, φαίνεται, ἀπὸ ἀνωτέρους κύκλους ἠναγκάσθη νὰ ἀντιγράψῃ πρὸς τὴν ἀπαιτήσιν νὰ ἀποκηρύξῃ ὅσα ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ καθολικῷ περιοδικῷ „Ρώμη καὶ Ἀνατολή”.

Τὴν παλινωδίαν αὐτὴν ἔκαμιν εἰς τὴν ἐφημερίδα „Καρτερία” τοῦ Μιλάνου ἥτις εἶνε ὡς γνωστὸν ὀργανὸν καθαρῶς καθολικόν. Ἀναπαυκτικῶς τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς ἔλαθε συνέντευξιν μετὰ τὸν πρίγκιπα Μαξιμιλιανόν ἐν Φρειδεβούργῳ ὅπου διαμένει. Νομίζομεν ὅτι οἱ ἀναγνώσται μᾶς ἐνδιαφέρονται νὰ μάθουν τὰς λεπτομερείας τῆς συνεντεύξεως ταύτης, διὰ τοῦτο παραθέτομεν αὐτὴν ὁλόκληρον ἀμέσως κατωτέρω :

ΠΩΣ ΑΠΟΛΟΓΕΙΤΑΙ

«Ἡ θεία μου, εἶπεν ὁ πρίγκιψ—ιερεῖς, εἶνε τὴν στιγμὴν αὐτὴν καθ’ ἡμέραν λεπτῇ. Ἀδ’ ἐνός μερικοῦ ὁλοῦ πόν ἀπὸ παλαιῆς ἐποχῆς, ὅτε δὲν ἐφόρειν ἀκόμη τὰ ἐκκλησιαστικὰ ὡρολόγια, μετὰ δὲν ἐβούλετο νὰ θεωροῦνται καθαρὰ τὴν γλῶσσαν μου καὶ τὰς διάνους μου καὶ εἶνε εὐχαριστήμενοι, θὰ ἔλεγον, νὰ ἴδω ἐν τῷ „ὁκανόδω” — ἥδη τὸ ἀποκαλοῦν τοιούτως αἱ ἐφημερίδες — ἐν ἀλήθειᾳ καὶ πληρῶς ἐπειδὴ τοῦ νεοτεριστικοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀγῶνας, ὁ ὁποῖος ἀρχαῖος ἐν Ρώμῃ».

«Ἄλλ’ ἐγὼ ἀπεναντίας αἰσθάνομαι ζωὴν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ δεῖξω εἰς τὸ Βατικανὸν ὅτι δὲν εἶχον κανένα σκοπὸν ὅπως ἀντιπαραστήσω τὴν ὁδὸν ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ κατὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλ’ ἐπεθύμουν μόνον νὰ διευκρινίσω εἰς τὴν λαὸν ἐνός προσώπου, τὸ ὅποῖον εἶνε κατ’ ἐμὲ, τὰ κύρια καὶ θεμελιώδη τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

«Ἀπὸ αὐτὴν ὅπως ἀποδεδειγμένον εἶναι, διὰ καὶ ἀπομακρύνονται τὰ καθολικὰ Κεφάλαια. Πρέπει ἐπομένως ὅπως ταῦτα ἀντικατασταθῶσι διὰ τῶν ὀρθοδόξων.

ΠΟΙΟΣ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ

«Ἐὰν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὀφείλων νὰ συντελέσουν καὶ συνεργασθῶν ὅλοι, ἱερεῖς καὶ πολιτικοὶ ἄνδρες, διότι μύρια διάφορα ζητήματα τὰ ὁποῖα κρατοῦν σήμερον ἐν ἀνησυχίᾳ τὴν γερμανικὴν Εὐρώπην, οἷα τὸ Ἑλβετικὸν πρῶτον, τὸ πολυπλοκὸν Ἑλβετικὸν ζήτημα, ὁ Ἑλλήνισμός κλπ. θὰ εὐρεσκύν τοιαυτοτρόπως τὴν φυσικὴν αὐτῶν λύσιν.

«Ἀφ’ ἐτέρου ὁμως ἂν ἤρχον τὴν δημοσίευσιν τῶν μελετῶν μου ἐν τῷ περιοδικῷ „Ρώμη καὶ Ἀνατολή” κατὰ τὸν ἐπιθετικὸν ἐναντίον τῶν ἀπεσταλμένων ἀδελφῶν μας, χωρὶς νὰ ἐκθέσω πρῶτον ἐκεῖνας τὰς δικαιολογίας, χωρὶς νὰ εἰσάω εἰς αὐτοὺς ἀπὸδεῖξιν τῆς ἀμεροληψίας καὶ συγκρατητικῆς τητοῦ, τότε ποῖαν χρησιμότητα καὶ ἀποτέλεσμα θὰ εἶχε τὸ ἔργον μου αὐτὸ :

«Ἦδη ἀρκετὰ εἰς τὰς ὀρθοδόξους ἐκκλησιαστικὰς σφαῖρας λέγεται ὅτι ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν νὰ χειρισθῶμεν ψυχραίμως καὶ διαπραγματευθῶμεν καλῇ τῇ μέσῃ τὰ ζητήματα :

ΡΑΒΔΟΣ ΕΝ ΓΩΝΙΑ ΑΡΑ...

«Ἦτο ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἐνεργήσωμεν μετὰ ὁρμήσεως ἱκανοῦτες ὅπως ἀποδείξωμεν τοῖς σκοπέλοις. Ἡ καθολικὴ ἐκκλησία ἔχει πάντοτε μεγίστην ἀγκυραβασία πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους.

«Ἀπὸ ἀντιθέτως πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς, θὰ ἴδωμεν εἰς τοὺς ὀρθοδόξους πληρῶς ἐλευθερίαν εἰς τὸν τίπον καὶ τὴν περὶ τὴν διὰ τὸ τοιοῦτον οὐδέποτε ἀπεπείλωτο κόλπον εἰς τὴν ἐννοίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν τὰ τοῖς πρώτοις ἑνδεκα αἰῶνας μετὰ Χριστοῦ, ἀλλὰ μόνον δὲν δύνανται νὰ ὑποχωρήσιν εἰς τὴν ἀπαιτήσιν τῶν ὀρθοδόξων Θεολόγων ὅπως ἀναγνωρίσῃ ὁλοπῶς

ὅτι περιέπεδεν εἰς μερικά δογματικὰ καὶ πεδωτικὰ δόγματα.

«Διότι μὴ ὑποχωρήσῃν διὰ τῆς διημεροῦς ὁρμήσεως τῶν ἐκκλησιῶν, ἢ τοιαύτην μόνον τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, διενεργήσῃ εἰς Σύνοδον εἰς διημεροῦς ὅλων τῶν αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν, πῶς δύνανται λοιπὸν οἱ ὀρθοδόξοι Θεολόγοι νὰ ἀπατήσῃ τὴν ὑποταγὴν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας εἰς τὴν ὀρθοδόξον ; Ἐπειτα πρὸς ποῖον θ’ ἀπεκλινθῇ τις ;

ΑΝΟΗΣΙΑΙ

«Εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν, ἢ εἰς τὴν Ρωσικὴν Σύνοδον, εἰς Πετρούπολιν ἢ εἰς Ἀθήνας, εἰς Βελιγράδιον ἢ Βουκουρέστιον (ἐπὶ ὁ Μαξιμιλιανός ἔκαμε λάθος θεωρήσας τὸ Βουκουρέστιον ὡς πρωτεύουσαν τῆς Βουλγαρίας ὑποθέτω. Ἄλλ’ εἰς εἰς τόσα ἄλλα σημεῖα ἢ ἀπολογεῖται τοῦ αὐτοῦ ἐσφαλμένη ὡς τὸ ἄνωτέρω σφάλμα) νὰ εἶνε σταγὼν ὕδατος μέσα εἰς ἄλγος... ἀνοήσιον) ὅταν μετὰ τῶν αὐτοκεφάλων τούτων ἐκκλησιῶν δὲν ὑφίσταται ἐν κέντρῳ διεσπῶν ;

«Πάντοτε λοιπὸν ἀπορρέει καὶ συνάγεται ὅτι αἱ ὀρθοδόξοι ἐκκλησίαις ἀπέναντι τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας δὲν δύνανται νὰ διεκδικήσῃ οὐδὲ μίαν „κανονικὴν κατὰστασιν” ἢ ὅποια νὰ τοῦς ἐμπροσθῇ νὰ μὴ δεχθῶν τὴν ἐνώσιν, ἐνῶ ἀπεναντίας ἡ καθολικὴ ἐκκλησία ἔχει ὅλους τοὺς τίτλους „κανονικῆς κατὰστάσεως” (status canonico) ἀπέναντι τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν τῶν αὐτοκεφάλων, διότι ἡ Ἀνατολικὴ ἐκκλησία δὲς ἀπεδέχθη τὴν ἐνώσιν μετ’ ὅλων τῶν καθορισθέντων δογμάτων τὰ ὁποῖα ἀσπάζεται ἡ καθολικὴ ἐκκλησία.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ... ΚΟΤΤΑΜΑΡΑ

«Ἄλλ’ ἐγὼ αὐτὰ τὰ ὁποῖα ὁρῶ λέγω τὴν στιγμὴν αὐτήν, δὲν πιδνῶμαι, ἔτι λαμβάνω, νὰ τὰ εἶπω καθαρῶς εἰς τὸ πρῶτον ὅσον ἐνός περιοδικῶν δημοσιεύματα σὺν τῇ τοῖς καθολικοῖς ἀλλὰ διὰ τοῖς ὀρθοδόξοις.

«Ἔχοντες παλαιὰς ἐλπίδας καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ τὰς καθύμην νὰ ναυαγίσουν μετὰ τὴν ἐπὶ τῇ ὁρμῇ ἡ διαδοχικὴ ἔκρηξις. Οἱ διεντακτοὶ τοῦ περιοδικῶν τούτων ἐπέδωλον εἰς ἐαυτοὺς τὴν μεγαλειότητα ἐννοῦνται, ἀκούσας διότι ἐγγράφον τόσον ἀνεμίνετο τὸ ἔργον των καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἀγνοήσῃ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικῶν τοῦ γένους, μερικοὶ ἐφημερίδες, ἐξαιρετικῶς διακείμενοι πρὸς ἡμᾶς, εἶχον ἐτοιμάσῃ τὰ ὅπλα των καὶ παρεσκευάζοντο πρὸς ἐρωμένον ἄγωνα.

«Τὸ ἄρθρον μου ἐκεῖνο ἦτο ἡ πρώτη ἐννοία μου ἐπὶ τῆς κοινότητος, ὁ ἱστορικὸς χαιρετισμὸς πρὸς τὸν ἀντίπαλον, ἡ θεωρεῖται πρὸς τὸ ὅσιον, τὸ ὁποῖον ἱερεῖται ὅπως δαμάσῃ. (Τὸν εἰσαγγελλόμενον τὸν πρίγκιπα διὰ τὴν καλωσύνην ἣν εἶχε νὰ μᾶς ἀποκαλέσῃ θορία).

Ο ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

«Ἐὰν εἰς διαδεδοτὸν ὅτι πολὺ ἐκπαίσας ἦπως συγκαταληθῶ. Ἡθελεν νὰ φωνάξῃ εἰς τοὺς ἐν ἡμετέροις εὐρισκομένους ἀδελφούς :

«Ἄλλ’ ἐνὶ τῇ ἐκτίμησιν ὅτι ὁ προτεσταντισμὸς ἡπροσδεύει. Ἀνὲν ἐννοεῖται ὅτι ἐάν δὲν σπεύσῃ νὰ ἀρπάξῃ τὴν χεῖρα ἡμεῖς εἰς τὴν ἐκτίμησιν, θὰ πνεύσῃ μετὰ εἰς τὴν αἵρεσιν ; Ἦδη ἐν Κωνσταντινουπόλει, μετὰ τὴν προκήρυξιν τῆς ἐλευθερίας τῶν θρησκευμάτων λαβοῦσαν χώραν συνεστία τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτείου, ἡδη εἰς Ἀθήνας ἀνέστη ὁ προτεσταντισμὸς εἰσβάλλει καὶ προσδεύει. (Ἐπὶ φαίνεται ὅτι ὁ πρίγκιψ Μαξιμιλιανός ἔλεγε τὰ ἀνωτέρω ὅπως ὁποῖον ἢ μᾶλλον κομμενισμὸς καθ’ ὅσον ἐκκλησιῶν). Μετ’ ὅλγα εἴπῃ θὰ εἶνε ἀρνήσιον, πολὺ ἀρνήσιον. Αἱ ἐσωτερικαὶ διαμάχαι τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν, αἱ ἀγῶνες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὰ σχίσματα τῆς Ρουμανικῆς ἐκκλησίας, εὐγλωττῶς διακινῶνται ὅτι ἦλθεν ἡ στιγμὴ ὅπως εὐφρανῶμεν τοὺς ἀδελφούς μας τοὺς ὁποῖους τυφλώνει ἡ

ἀγερῶς καὶ ἐν φόβῳ νὰ κἀμνοῦν θύμα ὑποταγῆς εἰς τὴν Ἀγίαν Ἐκκλησίαν τοῦ Πέτρου τὸ ὅποῖον νὰ ὀργῇ τὴν φιλοτιμίαν αὐτῶν.

ΠΩΣ ΕΙΠΕΛΑΘΗ

«Τώρα ἐγὼ ἐννοῶ ὅτι ἐκδομένη ἐν πληρῇ ἀρμονίᾳ μετὰ τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν ὅταν ἐκδομένη ὑποχωρητικῶς. Μοῦ φαίνεται ὅτι τόσον ὁ Λέων Πρὸς ὅσον καὶ ὁ Πίος Ιος ἀκολούθων ἀκριβῶς τὴν ὁδὸν τῆς ὑποχωρητικότητος, τῆς ἀγκυραβασίας. Ἄλλ’ ὑπάρχει.

«Ἄν θὰ δημοσιεύσῃ οὕτως ὁδοῦν. Εἶμαι ἱερεὺς καὶ γνωρίζω νὰ ἀκριβῶ μου καθύμηνται.

«Ἄν τὸ Βατικανὸν μετὰ καλῶς νὰ τὸ κάμῃ, θὰ δημοσιεύσῃ μίαν ὁλοκλήρην ἐν τῇ ὁποῖα θὰ εἶπω ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶπον ἀνωτέρω εἰς ἡμᾶς. Ἄλλ’ ἡ ἀσπίς ἐπὶ τὸ ἔτι τῆμα αὐτὸ δύνανται νὰ ὀργῃ πολυτάκως συνεστίας καὶ νὰ δημοσιεύσῃ ὅλην μετὰ τῇ Σαξωνίας καὶ Βατικανῶν, τὸ τοιοῦτον εἶνε ἀλυσθῶς ἀνύπνοον.

«Τὸ ζήτημα αὐτὸ δὲν ὀργῇ ὁλοκλήρην τὴν χώραν μου. Ἀποσπᾶται ἐμὲ καὶ μόνον. Ἄλλως τε συνεστίας ὁ πρίγκιψ—ιερεῖς, ἐπὶ τῇ παρόντις ἐποχῇ ἀκόμη δὲν ἔλαβον ἐν Ρώμῃ, οὔτε προδικάζω ὅπως ἀνακαλέσῃ τὰ γραφέντα, οὔτε καταδικάσῃ τὰ ἐπὶ ὁδοῦ. Μόνον ὁ Ἀββας Πελαγονίος μοι εἰπέτε μίαν ἐπιστολὴν — ὁλοκλήρην δημοσιεύσῃ παρ’ αὐτοῦ ἐν τῷ „Ρωμαϊκῷ Παρρησιῶν”.

ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ἐδὼ τελειώνει ἡ μακρὰ ἀπολογία — παλινωδία τοῦ πρίγκιπος Μαξιμιλιανῶ τῆς Σαξωνίας. Ἀντιτοχὴ δὲ εἰς τὴν ἀπολογίαν τοῦ πρίγκιπος εἶμαι ὁ υποχωρητικὸς νὰ προσθέσω καὶ ἐγὼ μερικὰς λέξεις διασαφηνιστικάς.

Ἐὰν ἐν πρώτοις, ἐρωτῶμεν, πότε ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν ὁ παρὰ ὁδοῦς αὐτῆς πρίγκιψ ; Ὁταν ἔγραψε τὸ περίφημον ἄρθρον τὸ δημοσιευθέντι εἰς τὸ περιοδικὸν „Ρώμη καὶ Ἀνατολή” ἢ τότε ; Διότι καθὼς ἐνθουσιάζονται οἱ ἀναγνώσται μᾶς τὰ ἀνωτέρω ἀντίκεινται τελειώσας γρονθοκοποῦνται πρὸς ὅσα ἀνέπτυξε καὶ ὑπεστήριξεν ὁ ἑδικὸς πρίγκιψ ἐν τῷ προμνησθέντι ἄρθρῳ του, τὸ ὅποῖον τοσοῦτον συνεστίας τὰ νεῦρα τοῦ Βατικανῶν.

Ἄλλως τε διὰ τὴν δὲν μᾶς ἀφίπνουν ἡσύχους, ἀφ’ ὅπου μᾶς θεωροῦν οἱ κύριοι τοῦ Βατικανῶν ὡς ἀπολωλὸς τῶν ὁδοῦν, ἀλλὰ διαρκῶς ἐπαναφέρουν τὸ ζήτημα τῆς ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν :

Ἀλλὰ πολὺ ὀρθῶς εἶπεν ὁ ἑδικὸς πρίγκιψ ἐν τῷ ἄρθρῳ του εἰς τὸ περιοδικὸν „Ρώμη καὶ Ἀνατολή” ὅτι τὸ Βατικανὸν ζήτησεν νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐνώσιν ὁποῖα μᾶς ἐπεσπουδαίωσεν οἰκονομικῶς καὶ μᾶς ἐκμεταλλεύεται.

ΛΟΓΙΚΗ... ΤΡΕΛΛΗ

Ἀπὸ δὲν τὰ λέγοντες ἡμεῖς — ὡς φησὶμασθαί, κατὰ τὴν ἀδελφὴν ὁδοῦν τῶν καθολικῶν — ἄλλ’ ὁ πρίγκιψ τῶν Μαξιμιλιανῶν, ὁ ὁποῖος ἂν δὲν εἶνε τῶν ὁδοῦν μετὰ τὴν ἀναδοχὴν καὶ παλινωδίαν αὐτῆς δευτέρω θὰ ἦτο τοιαύτῃς ὁδοῦν τὸν πρίγκιπον ἐκεῖνο ἄρθρον του. Μέσος ὁδὸς δὲν χωρεῖ. Διότι μὴ τὸν Δία — διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν μὴ τὸν Πάπαν — δὲν δύνανται νὰ ἀνταποδοῦν ἀνθρώπων ὁδοῦν ἔχοντα τὰς ὁδοῦς, ὁ ὁποῖος ἐντός μᾶς ἐδοξάσας ἀλλ’ ἀπὸ τὸν γνῶμας τοσοῦτον διαδόχους καὶ γρονθοκοποῦνται μετὰ τὸν ἐπὶ ζήτημα των τοσοῦτον ὁδοῦν.

Καὶ ἐδὼ τελειώσαμεν, διότι δὲν μένει τίποτε πλέον παρὰ νὰ γελῶν κανεὶς καὶ νὰ οἰκτερῇ τὴν ἐπιπολαιότητα τοῦ πρίγκιπος αὐτοῦ, ἐάν ἐννοεῖται ἀλλοθεντὴ ἢ ἀνωτέρω διενεργήσῃ, διότι δὲν εἶνε διόλου παράδοξον νὰ διαφενθῇ ἀπὸ τὴν διεκτιμήσῃ τῆς κληρικῶν ὁδοῦν „Καρτερίας”.

Ο Κ. ΓΡΥΠΑΡΗΣ ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΙΝ ΤΟΥ

Εἶνε γνωστὸν, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Γρυπάρης θὰ ἀπεχώρῃ τοῦ ὑπουργεῖου ἀναλαμβάνων τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Προεδρίαν. Τοῦτο μάλιστα εἶχεν ἀποφασισθῇ ἐν τῷ τελευταίῳ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ, μετὰ τὸ ὅποῖον ὁ κ. Γρυπάρης ἐπισκεφθεὶς τὸν τῶς ὑπουργὸν κ. Καλλέργην ἀνεκοίνοσεν αὐτῷ ὅτι μετὰ τὴν ἀποχώρησιν του θὰ ἀναλάβῃ αὐτὸς τὴν διεσπῶν τοῦ ὑπουργεῖου.

ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἐκτὸς τὴν χθεσινὴν ὁμοῦς συνεργασίαν τοῦ κ. Γρυπάρη μετὰ τοῦ Βασιλέως, ὁ Ἀναξαρκαλέσεν αὐτὸν νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν θέσιν του λόγῳ τῆς δυσ

ΠΑΡΑΤΟΟΥ ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ

ΠΑΛΤΩΝ ΒΙΕΝΝΗΣ ΚΑΙ ΑΔΙΑΒΡΟΧΩΝ ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ

χαρούς φάσεως εἰς τὴν ὁποίαν
εἰσῆλθε τὸ Κρητικὸν ζήτημα.
Ὁ κ. Γρυπάρης ἀπήκουσεν
εἰς τὰς συστάσεις τοῦ Πρωθυπουργοῦ
καὶ θὰ παραμείνῃ ὡς ὑπουργὸς
ὅπως ἀργότερον ἐπανέλθῃ εἰς
τὴν ἐν Κῶν πόλιν Πρεσβείαν.
Οὕτω ἡ μερικὴ ὑπουργικὴ με-
ταρρυθμίσιν ἀναβάλλεται.

Ο ΕΝ ΣΟΦΙΑ ΤΟΥΡΚΟΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΑΝΑΚΑΛΕΙΤΑΙ

ΠΕΡΑΝ, 15 Δεκεμβρίου.
(Ἰδιαιτέρως τηλεγράφημα).— Κατόπιν
τοῦ γνωστοῦ ἐπεισοδίου τῆς ἀ-
φαιρέσεως τῶν Τουρκικῶν μου-
στικῶν ἐγγράφων ἐκ τῆς ἐν Σό-
φια Τουρκικῆς Πρεσβείας ἡ Πύ-
λη θὰ ἀνακαλέσῃ τὸν ἐκεῖ πρε-
σβευτὴν τῆς εἰς ἐνδείξιν δυσσε-
σκείας πρὸς αὐτόν.

Τὸ γεγονός τῆς κλοπῆς τῶν
ἐγγράφων κρτεεῖ εἰς ἀναστάτω-
σιν τὴν Πύλιν καὶ τοὺς Νεο-
τούρκους.

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΑΙ Ο ΕΞ ΑΡΧΟΣ Η ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15 Δεκεμβρίου.
(Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον).— Ὁ
„Ἡμερήσιος Τηλέγραφος“ δι-
ημοσιεύει εἰδήσιν ἐκ Κωνσταν-
τινουπόλεως, ὅτι ὁ Οἰκουμε-
νικὸς Πατριάρχης ἦλθεν εἰς συν-
εννόησιν μετὰ τῆς Βουλγαρι-
κῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ πολιτι-
κοῦ ζητήματος καὶ τῆς ἐν Μα-
κεδονίᾳ δράσεως Ἑλλήνων καὶ
Βουλγάρων.

Η ΦΙΛΟΤΙΜΙΑ ΤΟΥ ΤΑΛΑΑΤ ΑΠΕΙΛΕΙ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ

ΚΩΝ(Ο)ΠΟΛΙΣ, 15 Δεκεμβρί-
ου. (Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον).— Καί
πάλιν γίνεται λόγος περὶ ἐπικει-
μένης ὑπουργικῆς κρίσεως. Ὁ
Ταλαάτ θέσιν ἐδήλωσεν ὅτι τότε
μόνον θὰ διατηρήσῃ τὸ χαρτο-
φυλάκιον, ὅταν ἀποβληθῇ ἐκ τοῦ
κοινοῦ τοῦ ἑνωσίου. Ἡρόδοτος
τὸ ἐσχάτως ἐν τῇ Βουλῇ ὑβρίσας
αὐτὸν μέλος του.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΚΑ'ΙΖΕΡ

ΒΙΕΝΝΗ, 15 Δεκεμβρίου.
(Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον).— Ὁ „Ε-
λευθερὸς Τύπος“ διαψεύδει τὴν
ἐπέμβασιν τοῦ Γερμανοῦ Αὐ-
τοκράτορος εἰς τὸ ζήτημα τῆς
θεωτιώσεως τῶν Αὐστρορωσσι-
κῶν σχέσεων ὡς καὶ εἰς τὴν ἀντι-
κατάστασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν
Ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσσίας κ. Ἰ-
σθόλσκυ διὰ τοῦ κ. Σωζόνωφ.

Η ΑΙΤΝΑ ΕΝ ΕΚΡΗΞΕΙ

ΚΑΤΑΝΗ, 15 Δεκεμβρίου.
(Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον).— Ἡ Αἷτνα
εὐρίσκεται ἐν ἐκρήξει. Πρὸς τὸ
παρόν οὐδένα παρουσιάζει κίν-
δυνον.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

ΡΩΜΗ, 15 Δεκεμβρίου.
(Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον).— Ὁ Πά-
πας ἐτοιμάζει ἐγκύκλιον ἀφορῶ-
σαν τὴν Ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν.

ΟΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΤΙ ΜΕΝΕΙ Ο Κ. ΓΡΥ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΩΣ Α

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗΝ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ

ΡΩΜΗ, 15 Δεκεμβρίου.
(Τηλεγράφημα τοῦ συντάκτου μας)
Καθὰ ἐξ ἀσφαλούς πηγῆς ἐ-
πληροφορήθημεν, τὸ Νεο-
τουρκικὸν Κομιτάτον τηλε-
γραφικῶς ἀνεκοίνωσεν εἰς
τὰ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἡπει-
ρω ὑποκομιτάτα, ὅτι πρέ-
πει δι' ὁμιλιῶν, συλλαλητη-
ρίων καὶ διὰ παντός ἄλλου
μέσου ὅπως ἐξεγείρουν τὸν
Τουρκικὸν Λαόν εἰς ἐντό-
νους διαμαρτυρίας διὰ τὸ
Κρητικὸν ζήτημα.

Ἀλλὰ συγχρόνως πρὸς τὴν
πληροφορίαν φίλη Μεγάλη
Δύναμις ἀνῆγγειλεν εἰς τὴν
Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὡς
μυθῶν, ὅτι οἱ Νεότουρ-
κοι καὶ ἐν Κρήτῃ προσπα-
θοῦν νὰ διεγείρουν ταρα-
χάς. Ἐπέστησε δὲ τὴν προ-
σοχὴν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ζητή-
ματος τούτου, μήπως ἐμπε-
σουν εἰς τὴν παγίδα οἱ Κρή-
τες.

ΤΑ ΑΙΤΙΑ

Ἀκριβὲς τὰ αἷτια τῶν ἐ-
νεργειῶν τούτων τῶν Νεο-
τούρκων δὲν ἐγνώσθησαν.
Οἱ ἐνταῦθα ἐπίσημοι πολι-
τικοὶ κύκλοι φρονοῦν ὅτι
οἱ Νεότουρκοι ἐνεργοῦν οὕ-
τω, διότι νομίζουσιν ὅτι θὰ
καταρθώσουν νὰ ἐπιτύχουν
εὐνοϊκὴν ὑπὲρ αὐτῶν λύσιν
τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος
τώρα ὅτε ἔχουν θερμὴν ὑπο-
στηρίκτριαν αὐτῶν τὴν Γερ-
μανίαν καὶ ἐμμέσως καὶ τὴν
Τριπλὴν Συμμαχίαν. Δὲν εἶ-
νε δὲ ἐτοιμὸς στρατιωτικῶς
καὶ ἡ Ἑλλάς.

ΑΛΛΟΙ ΛΟΓΟΙ

Ὑπάρχει ὁμως καὶ μίᾳ
ἄλλῃ πληροφορίᾳ, κατὰ τὴν
ὁποίαν ἡ προκαλουμένη τε-
χνητὴ ἐξέγερσις τῶν Τούρ-
κων ὡς λόγον ἔχει τὴν μα-
ταίωσιν τῶν εἰς πέρας εὐρι-
σκομένων Ἑλληνοβουλγαρι-
κῶν διαπραγματεύσεων πρὸς
συμμαχίαν ἀμφοτέρων τῶν
Κρατῶν κατὰ τῆς Τουρκίας.
Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ
Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ὡς
ἀσφαλὲς γνωρίζω, πειθουμέ-
νη εἰς τὰς φιλικὰς συμβου-
λάς τῆς Μεγάλης ταύτης Δυ-

νάμεως συνέστησε καταλλή-
λως εἰς τοὺς Κρήτας φρόνη-
σιν καὶ προσοχὴν, ἀποφυ-
γὴν δὲ πάσης ἐνεργείας καὶ
πράξεως δυναμένης νὰ θεω-
ρηθῇ ὡς πρόκλησις παρὰ
τῶν Τουρκοκρητῶν. Τοιαῦ-
ται δὲ συστάσεις καὶ ὁδηγί-
αι διεθεσθῆσθαι εἰς Ἀθη-
νῶν εἰς τὰ Χανία.

Η ΣΙΓΗ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΚΡΗΤΙΚΟΝ

ΡΩΜΗ, 15 Δεκεμβρίου.
(Τηλεγράφημα τοῦ συντάκτου μας)
Τηλεγραφοῦν ἐκ Κωνσταντι-
νουπόλεως εἰς τὴν „Τριμ-
πύοναν“, ὅτι ὑπὸ τῶν Νεο-
τουρκικῶν κύκλων κρίνεται
εὐμενὲς ἡ ὑπὸ τῆς πλειονότη-
τος τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύ-
που σιγὴ ἐπὶ τοῦ Κρητικοῦ
ζητήματος καὶ χαρακτηρί-
ζεται ὡς ἐνδεικτικὴ τῆς
στάσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπέ-
ναντι τῆς Κρήτης, ἀδιαφο-
ρουμένη διὰ τὴν τύχην τῆς
μεγαλονήσου καὶ μὴ θελού-
σης νὰ περιπλακῇ εἰς πόλε-
μον μετὰ τῆς Τουρκίας χά-
ριν αὐτῆς.

Τὴν τοιαύτην πολιτικὴν
τῆς Ἑλλάδος ἐπιδοκιμάζει
ὁ Τουρκικὸς Τύπος μόνον
δὲ οὕτω, παρατηρεῖ (ἡ „Τρι-
πύον“), εἶνε δυνατόν νὰ ἐπέλ-
θῃ μία εὐλοκρινὴς συνεννόη-
σις καὶ σύμπραξις τῆς Τουρ-
κίας μετὰ τῆς Ἑλλάδος,
ἐάν αὕτη δηλαδὴ ἐγκαταλεί-
ψῃ τὰ περὶ Κρήτης ὄνειρά
της.

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΡΩΣΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

ΕΙΝΕ ΦΙΛΙΚΑΙ

ΡΩΜΗ, 15 Δεκεμβρίου.
(Τηλεγράφημα τοῦ συντάκτου μας)
Τηλεγραφοῦν ἐκ Βιέννης
εἰς τὸ „Πόπολο“, ὅτι ὁ
„Νέος Ἐλευθερὸς Τύ-
πος“ διαψεύδει ἡμιεπισή-
μως τὸ τηλεγραφηθέν εἰς τι-
νας τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐφημε-
ρίδων, ὅτι δὴθεν αἱ Αὐστρορ-
ωσσιτικαὶ σχέσεις εἶνε τετα-
μέναι. Ἀπ' ἐναντίας σήμε-
ρον εὐρίσκονται, λέγει, εἰς
λίαν φιλικὸν σημεῖον ἡ πρό-
τερον.

ΥΠΟ ΜΗΧΑΝΗ ΖΕΒΑΚΟ

ΟΙ ΕΡΑΣΤΑΙ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

— Ἐξ ἄλλου πρέπει νὰ ὁμιλήσω ἀμέ-
σως εἰς αὐτὸν τὸν κύριον. Ἀνοίξε τὴν πόρ-
τα τοῦ σέ παρακαλῶ.
— Ἀλλά... ἤρχισεν ν' ἀλέγῃ ὁ ξενοδόχος
τεταραγμένος.
Ὁ Σκαλαμπρίνο δὲν τοῦ ἀφῆκε καιρὸν
νὰ τελειώσῃ. Τὸν ἤρπασεν ἀπὸ τὸν βραχί-
ονα καὶ τὸν ἔσυρε πρὸς τὴν θύραν. Ὁ

ξενοδόχος τότε τρέμων ὑπήκουσε, καὶ ἔ-
κρουσε τὴν θύραν.
Οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἔδωκε.
— Σπάσε τὴν πόρτα, εἶπεν ὁ Ρολάν-
δος.
— Σταθῆτε, ἀνέκραγεν ὁ ξενοδόχος,
μποροῦμε νὰ μοῦμε χωρὶς τίποτε νὰ
χαλάσωμε. Ἐλάτε.

Ὁ Ρολάνδος ἔκαμε νεῦμα εἰς τὸν
Σκαλαμπρίνο νὰ μείνῃ φρουρῶν ἐκεῖ, ὅ-
που εὐρίσκειτο, αὐτὸς δὲ ἠκολούθησε τὸν
ξενοδόχον, ὅστις τὸν ὡδήγησεν εἰς τὴν
ὀπισθίαν αὐλήν.

Ἡ ἐλδοφρακτὸς θύρα, τῇ ὁποίᾳ ἀφῆ-
κεν ὁ Μπέμπο ἀνοικτὴν, προσέπεσεν ἀμέ-
σως εἰς τὸ βλέμμα τοῦ ξενοδόχου, ὅστις
ᾤρμησε πρὸς τὸ δωμάτιον.

— Ἐφυγε, εἶπεν ἀναστενάζων. Ἐφυγε
χωρὶς νὰ πληρώσῃ.

Ἀλλ' ἀμέσως ἐσκέφθη ὅτι θὰ ἤκουε
τὴν θύραν τῆς αὐλῆς καὶ ἔτρεξεν εἰς τὸν
σταῦλον, ὅπου ἡ θύρα τοῦ ἵππου, καὶ τῆς
σέλλας μετέβαλεν ἀκαριαίως τὴν ἐμ-
πορικὴν ἀπελπισίαν του εἰς ὑπερβολικὴν
χαρὰν.

Ὁ Ρολάνδος τὸν εἶχεν ἀκολουθήσῃ βῆ-
μα πρὸς βῆμα.

Ἀντελήφθη τί σκέψεις ἔκαμεν ὁ Μπέμ-
πο. Προφανῶς ὁ καρδινάλιος τὸν εἶχεν ἀ-
κούσῃ καὶ ἔφυγε περὶ.

Ἐπανήλθε σκεπτικός εἰς τὴν κοινὴν
αἴθυσαν.

— Καὶ λοιπὸν ; ἔκαμεν ὁ Σκαλαμ-
πρίνο.

— Ἐδραπέτευσεν... μὲ τὰ πόδια.